

meer kunnen doen! Ik zal veel te ver weg zijn om me nog met jullie te bemoeien, je moet je maar zoo goed mogelijk in je lot zien te schikken. Maar ik moet vriendelijk tegen ze zijn» dacht Alice, «anders willen ze misschien niet gaan, waar ik heen wil! Laat me eens kijken: ik zal ze ieder Kerstmis een paar nieuwe laarzen geven».

En ze overlegde verder bij zich zelve, hoe ze het aan zou leggen. «Die moeten met den bode bezorgd worden», dacht ze «en hoe leuk zal het zijn, cadeautjes te sturen aan z'n eigen voeten! En wat zullen de adressen er komisch uitzien!

Den Weledelen Heer Rechtervoet van Alice,
Haardkleedje,

bij den Haard.

(met Alice's hartelijke groeten).

Och, och, wat een onzin praat ik toch!»

Op dat oogenblik stiet ze haar hoofd tegen het plafond van de zaal. Ze was dan nu ook meer dan negen voet hoog, en ze nam fluks het gouden sleuteltje en haastte zich daarmee naar de tuindeur.

Arme Alice! Ze kon ternauwernood op één zijde gaan liggen om met één oog door de deur in den tuin te kijken, maar om daar doorheen te komen, wel, dat scheen onmogelijker dan ooit. Ze ging zitten en begon weer te schreien.

«Je moest je schamen» zei Alice, «een groote meid als jij, (dit mocht ze wel zeggen!) zóó te huilen! Hou daar dadelijk mee op, zeg ik je!» Maar ze ging toch al maar door, terwijl ze emmers tranen stortte, tot er een groote plas om haar heen was, ongeveer vier duim diep en den halven vloer der zaal bedekkend.

Na een poosje hoorde ze op een afstand een zacht getrippel van voeten en ze droogde haastig haar tranen om te zien wat er aankwam. Het was het witte konijn dat, prachtig gekleed, terugkwam met een paar glacé-handschoenen in de eene hand en een waaier in de andere. Het kwam haastig aanstappen, terwijl het in zich zelf mompelde «O, o, wat zal de Hertogin woest zijn, omdat ik haar zoo lang heb laten wachten!» Alice voelde zich zoo wanhopend, dat het haar niet kon schelen, wien ze om raad vroeg en toen dus het konijn dicht bij haar was, begon ze met zachte, bedeesde stem: «Och, mijnheer, —». Het konijn schrikte